
Harald Siem

MINNEORD

PER WIUM

RAGNAR VIK

Harald Siem døde 8. august, 84 år gammel. Med ham har en av Norges mest fremtredende samfunnsmedisinere gått bort, men store deler av hans samfunnsmedisinske aktivitet foregikk også i utlandet.

Harald Siem vokste opp i Bærum og Oslo. Medisinstudiene tok han i Basel, Sveits. Han var formann i ANSA Basel og viste seg allerede da som en god organisator. Han kom hjem med ny kunnskap og sin franske kone Danis.

Turnustjenesten i Namsos på slutten av 60-tallet vekket interessen for den desentraliserte distriktslegetjenesten, og han ble deretter distriktslege på Aukra. Sammen med nabodistriktslegene Per Wium og Tore Rud startet han i 1972 Utposten. Bladet ble en bærebjelke for legetjenesten utenfor sykehus, og er i aktivitet den dag i dag.

Etter hvert kastet Harald seg over arbeidet i Legeforeningen, og ble leder av Offentlige legers landsforening. Harald arbeidet for at allmennleger skulle få fem års formell etterutdannelse. Legeforeningen opprettet VEAP-rådet for å bedre etterutdanningen av allmennpraktikere, og Harald ledet rådet. I dag er de fleste fastleger spesialister.

I 1980 han ble ansatt av helsedirektør Fredrik Mellbye, som hans høyre hånd. Igjen fikk han arbeide med utviklingen av bydelslegetjenesten i hovedstaden, byens egen «distriktslegetjeneste». Neste stopp ble bedriftshelsetjenesten. I Arbeidsgiverforeningen, nå NHO, ble han overlege for helse og arbeidsmiljø. Der startet han organiseringen av et stort arbeidsmiljøfond i 1987.

I Genève fikk Norge en lederstilling i FN-organisasjonen ICM, i dag IOM. Harald fikk stillingen etter anbefaling fra helsedirektør Torbjørn Mork. Etter dette arbeidet han nesten bare med internasjonal helse.

Da den amerikanske lederen for IOM bestemte at flyktninger i Tyskland kunne dopes ned for å bli transportert tilbake til hjemlandet mot sin vilje, protesterte Harald. Han kunne ikke arbeide under slike forhold, og sa opp på dagen.

Neste arbeidsgiver ble Verdens helseorganisasjon (WHO). Der arbeidet han med nødhjelp. På grunn av store helseproblemer i Russland ble Harald bedt om å bygge opp et nytt WHO-kontor i Moskva.

Da han kom hjem derfra, var han i fire år leder av den multinasjonale smittevernsatsingen i Østersjøregionen. Deretter begynte han som leder av Internasjonal avdeling i Helsedirektoratet, samtidig som han var rådgiver for Nasjonalt kompetansesenter for migrasjon og helse (NAKMI). De siste årene arbeidet Harald som rådgiver for direktør Camilla Stoltenberg i Folkehelseinstituttet.

Harald hadde allsidige interesser. Hans reflekterte personlighet og forstandige velvilje gjorde ham til en ressurs i ethvert mellommenneskelig forhold. Han var en god venn, omtenksum og alltid beredt til å hjelpe. Sammen med Danis skapte han et fellesskap som var til stor glede for deres mange venner.

Fremtiden blir ikke den samme uten Harald. Våre varmeste tanker går til Danis og barna Oliver, Pernille, Kristoff og Frederik.

Publisert: 3. september 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0518
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. juli 2026.